

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: πρέπει να προσευχόμαστε ενθέρμως για τον Προκαθήμενό μας και την Αγία μας Εκκλησία

[gallery]

Την Ιερά Σταυροπηγιακή Γυναικεία Μονή Αγίου Στεφάνου Μαχρά της επαρχίας Βλαδιμήρου κατόπιν ευλογίας του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου επισκέφθηκε μεταξύ 18 και 19 Απριλίου 2012 ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Τον Ιεράρχη συνόδευαν ο ιερομόναχος Γαβριήλ Μπούνγκε, κληρικός της επαρχίας Χερσώνος της Ρωσικής Εκκλησίας, και ο ιεροδιάκονος Ιωάννης Κοπεΐκιν, Ιδιαίτερος του Προέδρου του ΤΕΕΣ.

Στην είσοδο της Μονής ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας, ο οποίος έφτασε στη Μονή το απόγευμα, στις 18 Απριλίου, έγινε δεκτός από την Ηγουμένη Ελισάβετ με τις αδελφές της Μονής. Ψαλλομένων των πασχαλινών στιχηρών ο Ιεράρχης εισήλθε στο Καθολικό Αγίου Στεφάνου Μαχρά, όπου ασπάστηκε τα ιερά κειμήλια και ενώπιον της λάρνακος με τα τιμία λείψανα του Αγίου Στεφάνου ανέγνωσε προσευχή στον άγιο κτήτορα της Μονής.

Εν συνεχεία ο Ιεράρχης ανήλθε στον άμφωνα, όπου παρακολούθησε την προσφώνηση της Γερόντισσας Ελισάβετ, η οποία αναφέρθηκε στο ιστορικό και τη σημασία της Ιεράς Μονής Αγίου Στεφάνου ως φύλακα των αγιοπατερικών παραδόσεων.

Σύμφωνα με τη Γερόντισσα οι αδελφές της Μονής αντιλαμβάνονται καλά τη συμβολή της Ιεραρχίας της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας σήμερα στη διαφύλαξη της ρωσικής κρατικής υπόστασης και του λαού.

Αμέσως μετά ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας αντιφώνησε την Ηγουμένη Ελισάβετ, όπου στην ομιλία του μεταξύ άλλων τόνισε ειδικά:

«Μετά συγκινήσεως πέρασα για πρώτη φορά το κατώφλι της Ιεράς Μονής ταύτης, όπου φυλάσσονται τα λείψανα του Οσίου Στεφάνου και διά των κόπων σας συγκροτείται η μοναχική αδελφότητα.

Καμιά φορά ερωτηθείς από τους λαϊκούς διά το νόημα και την ουσία του μοναχικού πολιτεύματος δυσκολεύομαι να απαντήσω, διότι ουσιαστικά αυτό δεν πρέπει να διαφέρει από το κοινό χριστιανικό βίο, στον οποίο καλούμαστε όλοι εμείς, εκτος ειδικών υποσχέσεων, όπως της σοφρωσύνης, της ακτημοσύνης και της υπακοής. Αλλά είναι έτσι η ζωή μας, ώστε οι μοναχοί είναι εκείνοι οι οποίοι πρέπει να προβάλλουν στους λαϊκούς το ιδεώδες του χριστιανικού πολιτεύματος. Δεν είναι τυχαίο ότι στο διάβα των αιώνων οι απλοί πιστοί χριστιανοί έπαιρναν έμπνευση ακριβώς από τον μοναχικό αγώνα: ακόμα εάν δεν αναλάμβαναν τον αγώνα αυτό προσωπικά, έβλεπαν τους μοναχούς και μοναχές ως το παράδειγμά τους. Αυτό το έλεγε ακόμα ο Όσιος Ιωάννης της Κλίμακος: «Φως μεν μοναχοίς άγγελιοι, φως δε κοσμικούς μοναχική πολιτεία». Δεν είναι τυχαίο ότι το άγιο σχήμα, το οποίο ενδυόμεθα αποκαλείται και το αγγελικό, διότι ο Κύριος μας καλεί σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σε αυτή τη ζωή και με αυτό το φυσικό σώμα μετοχή του ανθρώπου στον αγγελικό αγώνα. Και ποιος είναι αυτός ο αγώνας παρά η αδιάκοπη δοξολογία του Θεού και η εκπλήρωση του θελήματός Αυτού;

Δύσκολο τυγχάνει για έναν σύγχρονο άνθρωπο να επιτελεί και τις δυο αυτές τις διακονίες! Περισπάται ο νούς μας από χίλια δυο κοσμικές μερίμνες, φροντίδες και σκέψεις...

Στη Μόνη έχετε κάθε διευκόλυνση για την απερίσπαστη επιτέλεση όλων αυτών των διακονιών. Μπορείτε αδιαλείπτως να υμνολογείτε τον Θεό στη διάρκεια των ακολουθιών διά της ευχής του Ιησού και άλλων ευχών, προφερομένων δια της καρδιάς σας στο διάστημα της ημέρας, ακόμα και ασχολούμενες με το εργόχειρο ή κάποιο διακόνημα. Μπορείτε να ζείτε υπακούοντας στο θέλημα του Θεού διά της εκκοπής του ιδίου θελήματος και της υπακοής στο θέλημα της Γερόντισσας και εκπληρώσεως του θελήματος των εκκλησιαστικών αρχών», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Ιεράρχης.

Επίσης εξήρε το άγιο μοναχικό σχήμα και το μοναχικό αγγελικό πολίτευμα, το οποίο με το χρώμα του συμβολίζει τη μετάνοια και προεικονίζει τις λευκές αγγελικές ενδυμασίες. Διότι είναι η πίστη μας ότι ο αγωνιζόμενος εν το ιερών σχήματι και σε αυτή την επίγεια ζωή χριστιανός, στη μέλλουσα ζωή θα περιβληθεί στις λευκές στολές της χαράς και της εν Θεώ αγαλλιάσεως.

Ο Ιεράρχης ευχήθηκε στις αδελφές να μη λησμονούν την ουσία του μοναχικού βίου και να μην αποβεί άκαρπος ο αγώνας του υπέρ του Κυρίου.

Ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ ζήτησε τις θερμές προσευχές των μοναζουσών για τον Προκαθήμενο της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας και για την ίδια την Εκκλησία, ώστε «καμία τρικυμία του κόσμου τούτου να μη κλονίζει την Εκκλησία και ο Κύριος να μας χαρίζει ειρήνη και ησυχία για να μπορέσουμε με γαλήνη να ζήσουμε τη χριστιανική μας ζωή».

Ακολουθώς ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ ξεναγήθηκε στο χώρο της Μονής και επισκέφθηκε το

ορφανοτροφείο θυλέων, το οποίο στεγάζεται εδώ κια όπου οι οικότροφες είπαν μερικά τραγούδια παρουσία του Μητροπολίτη Ιλαρίωνα.

Την επομένη, στις 19 Απριλίου, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Αγίας Τριάδος και εν συνεχεία κήρυξε το θείο λόγο, όπου μεταξύ άλλων επεσήμανε:

«Η εορτή του Αγίου Πάσχα γεμίζει τις καρδιές μας μια ιδιαίτερη και ασύγκριτη χαρά. Αυτές τις ημέρες ερχόμαστε στο Ναό για να συμμετάσχουμε στη Θεία Λειτουργία, για να κοινωνήσουμε των Αγίων του Χριστού Μυστηρίων και να αισθανθούμε τη χαρά, την οποία αισθάνθηκαν οι Μυροφόροι γυναίκες, όταν προσερχόμενες στον τάφο του Ζωοδότου είδαν τον αποκεκλισμένο λίθο, τον κενό Τάφο και την απουσία του Σωτήρος, διότι ανέστη (πρβλ. Μκ. 16.1-18).

Είναι αδύνατο να αποδοθούν διά λόγιων τα αισθήματα, τα οποία είχαν αυτές τότε και τα οποία έχουμε κι εμείς τώρα, όταν το Μεγάλο Σάββατο προσερχόμενοι στον Τάο του Ζωοδότου, γεμάτοι ακόμα θλίψη από τη Μεγάλη Εβδομάτα, όταν μας αποκαλύπτεται η Βασιλεία του Θεού, όταν διά των πνευματικών μας οφθαλμών βλέπουμε τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό αναστάντα από του Τάφου. Αυτή είναι η χαρά, διά την οποία την ώρα του Μυστικού Δείπνου ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έλεγε στους μαθητές του: «έν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ιω. 16.33)...Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός γεμίζει τις καρδιές μας τη χάρη Του. Εμείς, οι οποίοι βιώσαμε τη θλίψη της Μεγάλης Εβδομάδος, χαρούμαστε για την ανάστασή Του. Αυτή είναι η χαρά, την οποία κανείς δεν πρόκειται να μας πάρει...

Ποια είναι η πηγή αυτής της χαράς; Οι διασκεδάσεις και χαρές που φέρνει ο κόσμος τούτος; Όχι, βέβαια. Άλλωστε ο Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ, μιμούμενος τους αγώνες άλλων πολλών ασκητών, όπως ο Όσιος Σέργιος Ραντονέζ και ο Όσιος Στέφανος Μαχρά έκανε τη ζωή του προσευχόμενος και μετανιών, με τη στεναχώρια του μοναχικού πολιτεύματος. Δεν είχε καμία κοσμική χαρά, αλλά στην καρδιά του πάντοτε ήταν παρούσα εκείνη η πασχαλινή χαρά διά τον Αναστάντα Σωτήρα, την οποία κανείς δε μπορεί να την πάρει».

Ο Ιεράρχης συνέχιζε λέγων για το νόημα της χριστιανικής ζωής. Κάθε άνθρωπος αντιμετωπίζει τις ίδιες ερωτήσεις. Διατί ζούμε; Ποιο είναι το νόημα της ζής; Ποια είναι η αυθεντική χαρά; Διατί πεθαίνει ένας άνθρωπος; Όλη η ζωή του ανθρώπου αποτελεί την αναζήτηση των σχετικών απαντήσεων.

Αυτά τα θέματα ταλαιπωρούν των άνθρωπο και ο καθένας προσπαθεί να απαντήσει σε αυτές με το δικό του τρόπο. Και όμως ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός διά των λόγων αλλά κυρίως διά του αγώνος της ζωής Του και της Αναστάσεώς Του έδωσε τη δική Του απάντηση. Είπε στο Νικόδημο:

«ἐὰν μή τις γεννηθῆ ἔξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ιω. 3.5). Αυτό σημαίνει ὅτι εἰάν δε βαπτισθεῖ ὁ ἄνθρωπος δεν πρόκειται να δεῖ τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Εἰάν δεν εἶναι πλήρες μέλος τῆς Εκκλησίας, μέτοχος τῶν Μυστηρίων τῆς Εκκλησίας, τῶν Ἁγίων Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δε θα μπορέσει να δεῖ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Με τὴν Ανάστασή τοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός βεβαίωσε ὅτι ὁ θάνατος δεν εἶναι παντοδύναμος καὶ ὅτι ὁ καθένας πρέπει να περάσει τὸ κατώφλι αὐτό, τὸ ὁποῖο δε σημαίνει τὸ τέλος ἀλλὰ τὴν ἀρχή.

«Αὐτές τῆς πασχαλινές ἡμέρες ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μας διδὲι ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ δυνάμεις για να εἶμαστε γεμάτοι αὐτὴ τὴ θεία χαρὰ σε ὅλο τὸ υπόλοιπο χρόνο μέχρι τέλους τοῦ ἔτους καὶ να μπορέσουμε να μεταδίδουμε αὐτὸ τὸ φῶς σε ἄλλους ἀνθρώπους. Ὡστε ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποία μας χάρισε ὁ Κύριος διὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ να ἐκχέεται καὶ να γεμίσει τοὺς πλησίον καὶ τὸν γύρω κόσμο. Ὡστε να ἀντλήσουμε τῆς πνευματικῆς μας δυνάμεις για να κουβαλάμε τὸ σταυρὸ τῆς ζωῆς μας στὴν Εκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, ἀλλομένης στὴν αἰώνια ζωὴ, τὴν πηγὴ, τῆς ὁποίας μετέχουμε διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος καὶ μπορούμε ἀνά πάσα να συμμετείχουμε στὴν Εκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς μετοχῆς στὴ θεία λατρεία καὶ τὰ Μυστήρια τῆς Εκκλησίας. Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη»

Τὸν ἱεράρχη ἀντιφώνησε ἡ Γερόντισσα Ελισάβετ ἡ ὁποία τὸν εὐχαρίστησε για τὴν πνευματικὴ χαρὰ τῆς κοινῆς ἐκκλησιαστικῆς προσευχῆς στὸ Καθολικὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ ὁποῖο εὐκαισιάσθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὸν Ἁγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο.

Ἀκολούθησε ἐπίσημο γεῦμα μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῖο ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰλαρίωνας ἀπάντησε σε ἐρωτήσεις θεολογικῆς καὶ λατρευτικῆς φύσεως τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

Ἡ ἱερά Μονὴ Ἁγίας Τριάδος καὶ Ἁγίου Στεφάνου Μαχρὰ εὐρίσκεται σε ἀπόσταση δεκαπέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν πόλη Ἀλεξάντρωφ τῆς ἐπαρχίας Βλαδιμήρου στὴ συμβολὴ τῶν ποταμῶν Μολόκτσα καὶ Μαχρίσα. Τὸ μοναστήριο ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ὅσιο Στέφανο, ἀδελφὸ τῆς Μονῆς Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, στα μέσα τοῦ 14 αἰῶνα, ὁ ὁποῖος ἐχτίσε ἐδῶ Ναὸ τῆς Ζωοποιού Τριάδος, ἓνα κελλί καὶ σύντομα συγκέντρωσε πλῆθος ἀδελφῶν ἀναδειχθεῖς ἠγούμενος τῆς νεόδμητης Μονῆς.

Τὸ 1922 ἡ Μονὴ ἐκλεισθη, ἐνῶ τὸ Καθολικὸ καὶ τὰ παρεκκλήσια παραχωρήθηκαν σε κοσμικῆς οργανώσεις. Στὸ χῶρο τῆς Μονῆς στεγάσθηκε κατὰ καιροὺς ὀρφανοτροφεῖο, οἰκοτροφεῖο καὶ

τουριστικός ξενώνας. Κατά τον πόλεμο 1941-45 τα παρεκκλήσια του Αγίου Στεφάνου και της Αγίας Τριάδας κατεδαφίστηκαν καθώς το υλικό τους χρησιμοποιήθηκε για την ανέγερση αεροδρομίου.

Τη σύγχρονη εποχή οι πρώτες μοναχές εγκαταστάθηκαν στα ερειπωμένα κτίρια της Μονής με Επικεφαλής τη μοναχή Ελισάβετ το έτος 1993. Το 1995 η Ιερά Μονή επανυδριθείσα κατ'αρχάς ως Σκήτη της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξάνδρωφ ανεδείχθη σε αυτοτελές ιερό καθίδρυμα.

Ανακαινίσθη Ναός Αγίας Τριάδος και εχτίσθη εκ νέου το παρεκκλήσιο Αγίου Στεφάνου. Το 2004 το μοναστήρι απέκτησε το καθεστώς του σταυροπηγιακού.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54295/>